Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

autē unū ex duodecim qui dicit dydimū ñ erat cū
eis q̄ndo uenit ihc. Hic pfectissimū discplm q̄
uenientē dno ñ affuit. pfecta scientia figurari
potuit. s; hoc ipsū nomē eī indicat. q̄a thomas
in mrā lingua abyssus sonat. Idō utq; ex nume
ro. xii. fuisse dr thomas. p quē dicim pfectā
scientiā posse intelligi. q̄a pfectā uitā pfecta
scientia merito debet subsequi. S; pmū q̄ndo
pfecta ex optione uirtutū in homine ēē incipit.
ñ dū pfectā scientiā homo apphendit. unde et
pulchre satis euglista dicit. qd thomas in ad
uentu dni cū discipulis ñ fuerit. Sed qua scientia
quia aliqui min laborandū ēē putant. ut eā ha
bere ualeant. cōminantē p ypham dnm audi
ant. Quia tu inq̄t repulisti scientiā. repellā et
ego te ne sacerdotio fungaris m̄i. S; forte dicit
aliquis. Ego sacerdos esse ñ debeo nec ualeo. idō ad
me ñ pinet ista cōminatio. Huic respondendū
est. quia quicūq; ille sit. sacerdos dni uocari et
ēē poterit. qui uel sacrificiū sps contribulati p
peccatis. ut sacrificiū laudis p acceptis beneficī
is. sup arā cordis cottidie dno offerre nouerit.
Sed q̄sq̄ scientiā repellit. ad tantā uitē suē igna
uiā puenit. ut neq̄q̄m discernere ualeat. q̄liter
aut q̄d offerre dno debeat. SEQVITVR. Dixerūt
ergo alii discipuli. Uidimus dnm. Virtutes quē in
pfecta uita oriuntur. pfectē scientiē attestantur;